

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

30 października – 5 listopada 2012 r.

45/192

Wiadomość tygodnia

NOC ŚWIĘTYCH W GNIEŹNIE

W Gnieźnie po raz ósmy odbyła się Noc Świętych. Jest to inicjatywa, mająca ukazać mieszkańcom wspaniałe wzory do naśladowania. Wierni nie tylko mają możliwość pomodlić się, uczcić relikwie wielu świętych i zastanowić się nad własną drogą do świętości, ale także poznać bliżej sylwetkę wybranego świętego. W tym roku bohaterem Nocy Świętych był nasz Założyciel – bł. Bronisław Markiewicz.

O godzinie 18.00 na falach gnieźnieńskiego oddziału Radia Plus miała miejsce audycja poświęcona w dużym stopniu księdzu Markiewiczowi. Sama Noc Świętych rozpoczęła się o godzinie 20.00. Relikwie Założyciela michaliców i michalitek zostały uroczystie wniesione do kościoła garnizonowego. Miał on też swoją „ikonę” – jeden z naszych młodych parafian przebrał się za o. Bronisława, a towarzyszyła mu m. Anna Kaworek, w której postaci wcieliła się jedna ze studentek.

Uczestników spotkania przywitał w bardzo ciepłych słowach prezydent miasta – p. Jacek Kowalski. Wyraził radość z obecności w Gnieźnie bł. Bronisława Markiewicza oraz jego duchowych synów. Nasi klerycy przygotowali prezentację multimedialną, poprzez którą przybliżyli postać Ojca Założyciela, który do tej pory jest mało znany na terenie Wielkopolski. Po krótkiej adoracji Najświętszego Sakramentu głos zabrał Prymas Polski. Zachęcił wszystkich do brania przykładu z bł. Bronisława i podejmowania pracy nad własną świętością, która nie musi być nadzwyczajna, ale

najczęściej polega na wierności Bogu w szarej codzienności.

Spotkanie w kościele uświetniły piosenki w wykonaniu zespołu utworzonego specjalnie na to wydarzenie. Później uczestnicy udali się w procesji do archikatedry gnieźnieńskiej. Towarzyszyli im święci w znakach relikwii. Na rynku miasta głos ponownie zabrał Prezydent Gniezna, a po nim krótkie słowo do wszystkich uczestników skierował Ojciec General. Mówił jak potrzebne są takie inicjatywy, podczas których, można wsłuchać się w „symfonię świętych”, zachwycić się nimi i starać się

ich naśladować w codzienności. Na koniec, w archikatedrze, odśpiewano Te Deum, po którym Przełożeni Generalni Zgromadzeń Michalickich wręczyli nagrody w konkursie wiedzy o ks. Markiewiczzu.

Wszyscy odmówili także modlitwę za jego wstawiennictwem. Każdy uczestnik Nocy Świętych otrzymał medalik ze św. Michałem Archaniołem oraz obrazki z bł. Bronisławem. To wspaniałe, że michalicy, u początków swojej pracy w Gnieźnie mogli zrobić swojemu Założycielowi tak szeroką reklamę.
Za: www.michalicy.pl

Wiadomości krajowe

Otwarte krypty klasztorne na Jasnej Górze

Modlitwa w intencji zmarłych trwa w podziemiach Kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze. W jej niszach wykutych w skale

pochowani są ojcowie i bracia paulini. Zabytkowe krypty otwierane są raz w roku, w listopadzie.

Krypta jest jednym z najstarszych miejsc w Sanktuarium. Przez jej środek przebiega

ściana, w której znajduje się 36 wnęk – wyjąśnia o. Melchior Królik OSPPE, jasnogórski archiwista: „To są takie nisze, wgłębienia. W trumnach, ale takich bardzo zwyczajnych, ledwie oheblowanych, nawet niemalowanych, w takich deskach zwy-

czajnych na znak skromności chowano paulinów, oczywiście w kapturze na głowie i w skarpetkach bez butów. Do tej niszy wkładano nieboszczyka, zamurowywano i tu są napisy, gdzie ktoś jest pochowany”.

Tradycyjnie w Dzień Zaduszny w krypcie zakonnicy odprawiają Msze św. w intencji zmarłych współbraci i pielgrzymów. Ołtarz ustawiony jest w miejscu, gdzie niegdyś składano w urnach prochy mnichów. Paulini, żyjący według surowej reguły św. Augustyna, jeszcze do ubiegłego wieku zachowywali specjalny rodzaj pochówku, pozbawiony nagrobków ziemnych. Od drugiej połowy ubiegłego wieku ciała zmarłych jasnogórskich mnichów grzebane są na częstochowskim cmentarzu św. Rocha.

Otwarte dla pielgrzymów krypty w podziemiach Kaplicy Matki Bożej nawiedzać można do końca listopada.

Za: [Radio watykańskie](#)

Pochówek w dominikańskim klasztorze w Krakowie

W Dzień Zaduszny w klasztorze dominikanów w Krakowie pochowano ponownie doczesne szczątki osób, które od wieków spoczywały w tamtejszej nekropolii.

Ludzkie kości wydobyto podczas prac remontowych w krużgankach klasztoru, gdzie niegdyś chowano zmarłych. „Pragnąc uszanować ludzkie szczątki, zebraliśmy wszystkie wykopaliska i postanowiliśmy je pochować” – mówi przeor krakowskich dominikanów, o. Paweł Kozacki. Ponowny pochówek odbył się w obchodzony 2 listopada Dzień Zaduszny – kiedy Kościół katolicki od czasów średniowiecza wspomina wszystkich wiernych zmarłych i modli się tego dnia szczególnie za ich dusze.

Wydobyte kości spoczęły w jednej z krypt pod krużgankami. Pochówek poprowadzili dwaj krakowscy dominikanie: o. Tomasz Gałuszka, dyrektor Dominikańskiego Instytutu Historycznego i o. Dawid Kołodziejczyk, ekonom krakowskiego klasztoru.

Założony przez Świętego Jacka Odrowąża w 1223 roku klasztor dominikanów przy ulicy Stolarskiej w Krakowie jest najstarszym i największym dominikańskim klaszturem na ziemiach polskich. Zabudowania klasztorne połączone są z dominikańską bazyliką Świętej Trójcy.

Za: [www.dominikanie.pl](#)

Symposium „Rekolekcje w dobie Nowej Ewangelizacji”.

W dniach 26-27 października 2012 roku w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Łodzi-Łagiewnikach odbyło się sympozjum homiletyczne „Rekolekcje w dobie Nowej Ewangelizacji”. Tematyka sympozjum nawiązywała do obrad kończącego się 28 października w Rzymie Synodu Biskupów.

Z pomocą prelegentów jak o. dr Ignacy Kosmana OFMConv (organizator), ks. prof. dr hab. Leszek Szewczyk z Uniwersytetu Śląskiego, ks. prof. dr hab. Stanisław Dyk (KUL), o. prof. dr hab. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv (KUL), uczestnicy sympozjum zostali postawieni przed bogatym zasobem tematycznym związanych z głoszeniem Słowa Bożego we współczesnym świecie.

Obrady toczyły się w ramach intensywnie przeżywanej liturgii, podczas której poszczególne kaznodzieje uzupełniali i pogłębiali podczas homilii dotykane podczas sympozjum tematy.

Wachlarz poruszanych zagadnień był bardzo szeroki, od najbardziej tradycyjnych form przepowiadania, po współczesny styl kerygmaticzny głoszenia Chrystusa światu. Ukazane zostały nie tylko problematyki typowo kaznodziejskie czy rekolekcyjne, ale także konieczność mocnego oparcia przepowiadania na bazie solidnej filozofii i teologii z naciskiem na szkołę franciszkańską.

Podsumowania dwudniowego sympozjum podjął się rektor seminarium, o. Piotr Matuszak OFMConv., który podkreślił, że Nowa Ewangelizacja domaga się nowej gorliwości i odpowiedzialności za głoszenie Ewangelii, stosowania nowych metod przepowiadania oraz szerokiego zaangażowania w niej nowych podmiotów – ludzi świeckich.

Za: [www.franciszkanie.pl](#)

Zakończenie Kapituły Generalnej salwatorianów w Krakowie

Dnia 30 października 2012 roku zakończyła się XVIII Kapituła Generalna Towarzystwa Boskiego Zbawiciela, która od 3 października odbywała się w salwatoriańskim domu zakonnym w Krakowie-Zakrzówku. Uroczystej Eucharystii zamykającej kapitułę przewodniczył przełożony generalny – elekt ks. Milton Zonta.

W kapitule uczestniczyli delegaci pochodzący z 23 państw świata (Anglia, Australia, Austria, Belgia, Brazylia, Chiny, Czechy, Ekwador, Filipiny, Hiszpania, Indie, Kamerun, Kanada, Kolumbia, Kongo, Niemcy, Polska, Tanzania, Szwajcaria, USA, Wenezuela, Węgry, Włochy).

Podsumowując w homilii obrady Kapituły nowy generał powiedział między innymi: „Nasze Zgromadzenia Zakonne i nasza

służba kapłańska nie mogą być darem dla naszej chwały osobistej, ani także dla naszego wygodnictwa. Sensem powołania salwatoriańskiego jest bycie: „Znakiem Zbawienia”. Czyli, tak jak mówi św. Paweł: jesteśmy powołani do bycia „głosicielami, nauczycielami, apostołami” Ewangelii. I to powołanie jest „święte, nie ze względu na nasze dzieła”, lecz z powodu tego, że Bóg tego chciał i ze względu na łaski dane każdemu z nas. Tylko i wyłącznie, gdy jesteśmy zjednoczeni z tym DAREM w sposób głęboki i intensywny, będziemy zdolni do przekraczania, przechodzenia tych zmian, które Kapituła Generalna w nas zainicjowała.

Duch Ojca Jordana rozsyła nas, byśmy kontynuowali te ważne decyzje, podjęte podczas Kapituły Generalnej w 2012 roku. Zobaczyliśmy, iż są sprawy, które wymagają nowych struktur, organizacji, stąd będziemy poszukiwać w jaki sposób zdynamizować na nowo Towarzystwo poprzez grupy duchowości, formacji. Poza tym będziemy promować międzynarodowość formacji, chcemy odrodzić większą współpracę międzykontynentalną, kontynuować ekspansję i zachować żywego ducha misyjnego według naszego charyzmatu. Tylko wtedy, gdy nasza wiara będzie centralizowana na Tym, który jest Jedynym i absolutnym Panem naszego życia, będziemy zdolni do kreatywności, by wprowadzić w życie priorytety i mieć odwagę wobec burz i przeciwności, które możemy napotkać. Tylko wtedy, gdy zachowamy odwagę Pawła i jego pobudzający entuzjazm dla Ewangelii, będziemy zdolni, by zachęcać innych do prawdziwego przeżywania Daru otrzymanego od Chrystusa. Świadectwo jest podstawową siłą dla każdego salwatorianina, by właściwie ewangelizować.”

Za: [www.sds.pl](#)

Spotkanie przełożonych Rodziny Benedyktyńskiej w Polsce

W dniach 22-26 października w naszym opactwie odbyło się doroczne spotkanie Przełożonych Rodziny Benedyktyńskiej w Polsce. Wzięły w nim udział przełożone polskich klasztorów mniszek benedyktynek, przełożone generalne benedyktynek-misjonarek i benedyktynek-samarytanek oraz goście z zagranicy – przeorysze benedyktynek z Kowna i Żytomierza oraz przeor benedyktyneków ze słowackiego Sampora. Zgodnie z ustaleniami z poprzedniego spotkania, zebrani rozważali konkretne zagadnienia benedyktyńskiego

życia w Polsce: kwestię praktycznego realizowania zaleceń Ewangelii we Wspólnocie, możliwości odnowionej obserwacji zakonnej w żeńskich wspólnotach klauzury oraz prawne zagadnienia związane z relacją klasztor-parafia-diecezja.

Jak zwykle, przedstawiona została aktualna sytuacja każdej wspólnoty. Zebrani wysłuchali również relacji z dorocznego spotkania Międzynarodowej Wspólnoty Benedyktynki oraz z tegorocznego Kongresu Opatów. Przedostatni dzień spotkania po południu poświęcony był odwiedzinom opactwa benedyktynki w Staniątkach, gdzie z tamtejszym konwentem odśpiewano Nieszpory. Wieczorem miało miejsce spotkanie ze wspólnotą mnichów tyńskich. Za: www.tyniec.benedyktyni.pl

XV Forum Młodych u urszulanek w Pniewach

W październiku Pniewy tradycyjnie już gościły młodzież zgromadzoną na XV Forum Młodych. To spotkanie było już ostatnim w cyklu poświęconym rozwojowi człowieka. Tematy – niełatwe, bo dotyczące cierpienia, starości, śmierci. Jak o tym rozmawiać z młodymi ludźmi, w których energia aż kipi i wydaje się, że nie ma czasu na zatrzymanie i refleksję? W świecie, który próbuje przemilczeć te trudne tematy i obiecuje często raj na ziemi?

Pomagali im w tym zaproszeni goście: brat Wawrzyniec Iwańczuk OH,sac. ze zgromadzenia bonifratrów, p. Teresa Swirydowicz, psycholog posługujący w hospicjach, a także wolontariusz Włodzimierz. Pomogli także zaproszeni w nieco inny sposób goście: Jack Nicholson i Morgan Freeman, grający główne role w filmie „Choć goni nas czas”. Film obejrzelśmy w piątkowy wieczór, wprowadzając w ten sposób w tematykę spotkania. Historia dwu mężczyzn, którzy nigdy nie spotkaliby się, gdyby nie śmiertelna choroba. Bogacz, który dzięki biedakowi zrozumiał na czym polega radość życia, i który mógł wreszcie sensownie wykorzystać swój majątek. I biedak, który uciekając na jakiś czas od rodziny, odkrył na nowo, co jest jego największym skarbem. Wiele wątków, pytań o sens, też wzruszenia, ale też śmiechu i...ciekawa informacja na temat najdroższej kawy świata!

Sobota upłynęła pod znakiem pracy w grupach i spotkań z zaproszonymi gośćmi. Dowiedzieliśmy się na czym polega praca

w hospicjach, co to znaczy, że są one miejscem życia do końca (tego ziemskiego), a nie, jak to czasami w powszechnej świadomości funkcjonuje – umieralniami. Ogromnie wzruszające były opowiadania Włodzimierza, starszego już pana, wolontariusza hospicjum, który dzięki swojej postudze odkrywał w tych, którym służył, ale i w sobie dobro, wrażliwość, delikatność, czułość, które sprawiają, że nasze życie staje się piękniejsze i lepsze. Ważne były zagadnienia związane z eutanazją, o których m.in. mówili p. Teresa i brat Wawrzyniec. Na pewno nie omówiliśmy i nie usłyszeliśmy o wszystkim, ważne jest jednak pokazanie jakiegoś kierunku i obudzenie wrażliwości – i to się nam chyba udało.

Oczywiście, jak zwykle całe spotkanie zanurzone było w modlitwie – i tej wspólnej, i tej indywidualnej, wyśpiewanej, ale też i wyszeptanej przed ołtarzem, czy przed sarkofagiem św. Urszuli. Niezwykle było patrzeć na ten młodzieńczy entuzjazm i żywiołowość w auli św. Urszuli, które potrafiły zamienić się w gorącą modlitwę i skupienie na Mszy świętej, czy podczas adoracji. Ta modlitwa właśnie w naturalny sposób wskazywała na to, że powołani jesteśmy wszyscy do pełni życia, do nieskończoności. Trzeba się tylko na tę nieskończoność pełną Bożej Obecności otworzyć.

Po raz kolejny okazało się, że do Pniew na Forum przyjeżdżają ci, którzy mają odwagę zadawać sobie niełatwe pytania i szukać na nie odpowiedzi u Boga i ludzi, i którzy też w jakiś sposób nam, siostronom ufają. Zawsze fascynują mnie twarze tych młodych ludzi, z których tyle można wyczytać! Znaki zapytania, wzruszenie, radość i wreszcie niezmiennie piękno, które widać w ostatni dzień Forum, kiedy podchodzą po końcowe błogosławieństwo. Mam wrażenie, że stają się wtedy żywą ilustracją do opowieści o Mojżeszu, którego twarz promieniowała po spotkaniu z Panem. I zawsze wtedy myślę o nich, powtarzając za bł. Janem Pawłem II, jaki to dla nas dar i zadanie. *s. Agata Cul USJK*

40-lecie duszpasterstwa akademickiego pallotynów w Poznaniu

W niedzielę, 28 października, wspólnie świętowanie 40-tych urodzin duszpasterstwa akademickiego „u Pallotynów” rozpoczęliśmy mszą świętą pod przewodnictwem ks. biskupa Grzegorza Balcerka, biskupa pomocniczego archidiecezji poznańskiej.

Msza była wyjątkowa dzięki uroczystej oprawie, licznie przybyłym studentom, a także zaproszonym gościom: rektorom poznańskich uczelni, profesorom, duszpasterzom akademickim i delegacjom studentek z innych duszpasterstw akademickich w Poznaniu. Obecny był także przewodniczący poznańskiego oddziału Polskiej Akademii Nauk prof. Roman Słowiński oraz prof. Jacek Wysocki – rektor

Uniwersytetu Medycznego, który to uniwersytet w szczególności jest powierzony duszpasterskiej trosce księży pallotynów. Więcej na: www.pallotyni.pl

Wizytacja generalna u Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza

W dniach 10.10. – 05.11.2012 r. w Zgromadzeniu Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza Prowincji Polskiej odbyła się Wizytacja Generalna. Radne generalne s. M. Celine Cunha (Wikaria generalna) oraz s. M. Anetta Szczykutowicz wizytowały poszczególne domy, podczas których były przeprowadzane spotkania formacyjne we wspólnotach jak również spotkania indywidualne z siostrami.

Ostatni etap wizytacji przeprowadziła Matka Generalna M. Regina Cesarato, która odwiedziła także wspólnoty w Częstochowie, gdzie między innymi spotkała się z chorymi siostrami. Uczestniczyłyśmy także we Mszy św. na Jasnej Górze w intencji Matki i całego Zgromadzenia.

Ostatnim punktem wizytacji było spotkanie i formacja nowo mianowanego Zarządu Prowincjalnego oraz przekazanie oficjalnie tej postugi dla Przełożonej prowincjalnej s. M. Cecylii Wilk oraz jej radnych s. M. Urszuli Makar, s. M. Magdaleny Suszek, s. M. Ancilli Szymaniec i s. M. Violetty Tarka. Ceremonia ta odbyła się podczas uroczystych nieszporów w niedzielę 4 listopada.

Sercańska młodzież rozpoczęła Rok Wiary

„Przez wiarę żyjemy także i my” – słowa Papieża Benedykta XVI z listu ogłaszającego Rok Wiary stały się inspiracją do czuwania młodzieży sercańskiej, tym razem w Ostrowcu Świętokrzyskim. Gospodarze tego miejsca, ks. Stanisław Jaskuła i ks. Paweł Leszko, potrafili włączyć w przygotowanie spotkania wiele osób z parafii i spoza niej, co sprawiło, że czuwanie było wydarzeniem dla całego Ostrowca.

Blisko 300 osób zgromadziło się najpierw w centrum Ostrowca przy Kolegiacie św. Michała i pomniku Jana Pawła II, by rozpocząć spotkanie od prezentacji grup i przedstawienia tego, co w ich miejscowości, parafii i sercu zostało po Janie Pawle II. Osobiste refleksje młodych, krakowskie okno w siedzibie kurii, szczególne ekspozycje, które posiada Węglówka, turniej piłkarski: „Strzel gola dla Karola” – to tylko niektóre z wymienionych elementów dziedzictwa Jana Pawła II. Kolejnym punktem spotkania była różańcowa procesja, która przemierzała ulice Ostrowca i Denkowa. Rozważanie tajemnic różańcowych, śpiew odbijający się często echem do bloków i mgła, która zaczęła nas otulać, tworzyły niepowtarzalną atmosferę modlitwy, ale też jasnej deklaracji wiary wobec świata.

Spotkanie w kościele rozpoczęło się od słów przywitania proboszcza parafii, ks. Stanisława Jaskuły i konferencji-świadczenia s. Małgorzaty Chmielewskiej ze wspólnoty „Chleb Życia”. Jakubowe słowa: „Wiara bez uczynków jest martwa”, w jej ustach nabrały bardzo realnego i współczesnego wymiaru. Słowa mocne, zdecydowane, wywołujące może nawet czasem sprzeciw, ale przepojone głęboką wiarą i doświadczeniem życiowym.

Po przerwie, podczas której mieliśmy okazję spróbować ostrowieckiego bigosu i poczęstować się drożdżówkami, rozpoczęło się nabożeństwo pokutne, które było swoistym monologiem człowieka umiającego „poszuflakować” swoje życie tak, by „na wszystko” znalazła się odpowiednia przegródka, którą gotowy jest otwierać i zamykać w razie potrzeby – w tym wszystkim może jednak brnąć element łączący, integrujący. Dopiero Chrystus otwiera te wszystkie szufladki naszych pomysłów na życie i swoją krwią podpisuje je słowami: „Wykonało się”, sprawiając, że nawet przekleństwo staje się błogosławieństwem.

Msza Święta, sprawowana już w niedzielę około godz. 1 w nocy, zawierała szczególny element, który formalnie rozpoczynał nasze sercańskie przeżywanie Roku Wiary. Mszałne „Credo” połączone było z oddaniem czci Krzyżowi oraz odnowieniem tajemnicy Chrztu Świętego – przypomnieniem chwili, gdzie nasza wiara się zaczęła. Każdy uczestnik otrzymał też obrazek z wizerunkiem Chrystusa – Pantokratora z katedry w Cefalu oraz tekstem modlitwy osobistej opartej na wyznaniu wiary.

Podsumowaniem spotkania niech będą słowa s. Małgorzaty, która na swoim blogu, zaraz po spotkaniu, napisała taką notkę: „Spotkanie z młodzieżą, tym razem z parafii Księży Sercanów. 300 sztuk, z całej Polski. W nocy będą się modlić i śpiewać, a rano w autokar i do domu. Jeśli ktoś mówi źle o młodzieży i ich duszpasterzach, to jest niepoważny”. Za: www.scj.pl

Sukces chóru redemptorystów z Głogowa

Chór z naszej parafii św. Klemensa w Głogowie Magnificat zdobył 20 października 2012 r. na V Ogólnopolski Konkursie „Ars Liturgica” w Gnieźnie Srebrny Dyplom w kategorii chórów kościelnych. Wraz z innymi znakomitymi chórzystami z całej Polski tradycyjnie zaśpiewali w murach gnieźnieńskiej katedry.

W konkursie, który odbył się dniami 19 – 20 października 2012 r. w Gnieźnie, po wcześniejszych eliminacjach wzięło udział 426 chórzystów, z 17 chórów. Jury w składzie: prof. dr hab. Katarzyna Sokołowska – przewodnicząca, prof. Anna Romańska, prof. dr hab. Waldemar Górski, dr hab. Bernard Mendlik, ks. prałat Szymon Daszkiewicz stanęło przed niezwykle trudnym wyzwaniem weryfikacji wszystkich zgłoszonych zespołów.

„Poziom konkursu był wyjątkowo wysoki, nie było tutaj słabych zespołów. Widać przemyślaną pracę dyrygentów, taką pracę metodyczną, która przynosi znakomite efekty.” – podsumowała po konkursie przewodnicząca jury, prof. Katarzyna Sokołowska. W podobnym tonie wypowiedział się dyrektor artystyczny festiwalu, prof. Mariusz Kończal – „Uważam, że piąta edycja konkursu Ars Liturgica była bardzo interesująca. Poziom artystyczny prezentowanych interpretacji należy uznać za niezwykle udany. Zespoły, które przyjechały do nas z całego kraju prezentowały naprawdę niezwykle interesujące kompozycje muzyki sakralnej i muzyki liturgicznej, doskonale rozumiejąc duchowość i głębię wyrazu prezentowanych kompozycji.” Za: www.redemptor.pl

Dni otwarte w salezjańskim seminarium

W ostatni weekend października, od 26 do 28, w Łądzie nad Wartą gościła młodzież męska z całej Polski. Zainteresowani tym, jak wygląda życie w seminarium salezjańskim, przyjechali sprawdzić to na własnej skórze, żyjąc przez trzy dni jak alumni.

Młodzi z Piły, Płocka, Kutna i Wrocławia przyjechali do naszego domu w piątek wieczorem. Po posiłku, wspólnym różańcu i słówku ks. Marka Babicza nadszedł czas na „pogodny wieczór”, w czasie którego poprzez różne zabawy nasi goście mogli poznać się między sobą. Było wiele

śmiechu, a co najważniejsze – każdy aktywnie był zaangażowany.

Później była adoracja Najświętszego Sakramentu przeplatana pieśniami i rozważeniami oraz okazja do spowiedzi. Dzięki temu chłopcy mogli zobaczyć, że salezjanie nie tylko biegają po podwórku i grają w piłkę, ale przede wszystkim dbają o kontakt z Bogiem. Ten dzień skończył się Apelem Jasnogórskim i słówkiem. Po nich nasi goście udali się na nocleg, jednak zafascynowanie naszym seminarium jeszcze długo nie pozwoliło im spać.

Kolejny dzień rozpoczął się Mszą Świętą o godzinie 6.30, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. inspektor Marek Chmielewski. Po Mszy Świętej i śniadaniu przyszedł czas na wykłady. Goście mogli wybrać, czy chcą wysłuchać wykładów z historii myśli pedagogicznej, czy wołać jednak różnorodny blok wykładowy: liturgika, psychologia, wprowadzenie do filozofii i wprowadzenie do socjologii. Po tym interesującym doświadczeniu udaliśmy się na obiad, a po nim – jak co sobotę – sprzątaaliśmy dom. Każdy uczestnik zjazdu mógł przyczynić się do tego, że w klasztorze na niedzielę było czysto i świeżo.

O godzinie 16.00 odbył się mecz salezjanie vs. goście, w którym mimo zaciętej walki obu stron nie mogło być innego wyniku niż pozytywny dla salezjanów. Niepostrzeżenie nastąpił wieczór, czas kolacji, niesporów oraz kolejnego pogodnego wieczoru. Tym razem oprócz zabaw integracyjnych i świadectw powołania można było wysłuchać koncertu seminarijnego Zespołu Rockującego Nadzieję oraz obejrzeć premierę spektaklu pt. „Powołany buntownik”. Na koniec dnia oddaliśmy się – alumni i goście – Panu Bogu, ofiarując Mu wszystkie owoce naszej całodniowej aktywności.

Niedzielę uczciliśmy uroczystą jutrznią w kościele parafialnym. Po niej nastąpiło śniadanie, a potem przygotowanie do Eucharystii, którą celebrował ks. inspektor, a kazanie wygłosił ks. Gojko. Następnie wszyscy powoli zaczęli się rozjeżdżać.

Mamy nadzieję, że to, co przeżyli w naszym domu umocni przynajmniej niektórych z nich w przekonaniu, że do seminarium warto wrócić ... już na serio. *kl. Rafał Chabowski SDB* Za: www.salezjanie.pl

„Nie tylko białe i czarne” Vaticanum Secundum

Refleksja wyjęta z blogu o. prof. Jarosława Kupczaka OP

Rocznica 50-lecia rozpoczęcia Drugiego Soboru Watykańskiego zaowocowała wieloma publikacjami na ten temat. Przed sobą mam blok tematyczny na ten temat w „Tygodniku Powszechnym” (42/2012). Niestety powierzchowny intelektualnie; smutne potwierdzenie tezy, że Tygodnik już nie inspiruje; nie ma w nim wiele do czytania.

Wstępniak ks. Adama Bonieckiego zrównoważony. W miarę bezstronnie Autor pisze o dwóch interpretacjach Soboru: hermeneutyce zerwania i hermeneutyce reformy. Rozróżnienie znane jest już od kilku dobrych lat; warto by pójść dalej i postawić dalsze wynikające z niego pytania na temat granic otwartości Kościoła, wierności Tradycji, krytycznej funkcji teologii wobec kultury, Kościoła jako „znaku sprzeciwu”, itd. To są jednak takie nietygodnikowe tematy... Temat dwóch hermeneutyk Soboru powraca w wywiadzie z ks. Johnem O'Malley „Bardzo zdrowe ćwiczenie”. Niestety, Jacek Prusak napisał o Soborze „na kolanie” tekst w stylu tygodnikowej „poprawności politycznej”: Sobór jako nowy i cudowny początek, otwarcie na świat, wejście w kulturę, etc.

Czego brakuje w tygodniowych tekstach? Jak zawsze – drugiej strony: zwrócenia uwagi na smutne dziedzictwo Vaticanum Secundum, o którym 50 lat po Soborze po soborze wiemy już dość dużo, a w dużej mierze dzięki pontyfikatowi Benedykta XVI potrafimy już zacząć teologiczną refleksję nad tym smutnym dziedzictwem. Napisałem „zacząć”, gdyż na podsumowanie posoborowej dewastacji Kościoła jest jeszcze za wcześnie. Nadal żyje pokolenie, które się do tego walnie przyczyniło. Jego na-

stępcy postawią ważne pytania i napiszą smutną historię. Poniżej tematy tylko niektórych z rozdziałów tej historii.

Jak dekady po Vaticanum II przyczyniły się do dewastacji życia zakonnego i kapłańskiego w krajach, które wprowadzały reformy w sposób bezkrytyczny i entuzjastyczny? W jakiej mierze złe rozumienie otwartości na świat przyczyniło się do tego, że siostry zakonne i zakonnicy w imię integracji ze światem porzucili zwyczaj chodzenia w habicie, sprzedali swoje klasztory, aby zamieszkać w apartamentowcach, zamienili teologię duchowości na psychoanalizę... Upadek zgromadzeń męskich i żeńskich, które poszły tą drogą i – dla kontrastu – wielość powołań do zgromadzeń, które oparły się powierzchownemu upodobnieniu do świata jest jasną ilustracją tezy o popełnionych błędach.

Liturgia. Tutaj dewastacja była najbardziej widoczna i najbardziej widoczny był teologiczny charakter popełnionych błędów. Począwszy od najbardziej drastycznych przykładów: mszy św. odprawianej na herbatnikach i Coca-coli w imię inkulturacji sakramentu w lokalną kulturę, liturgii mszalnej celebrowanej przez księdza w garniturze i krawacie w na biurku w pracy w imię uświęcenia miejsca, gdzie się pracuje, zastąpienia łańskiejskiej gregorianki big-beatem, wprowadzenia elementów pogańskich kultur bogini do liturgii feministycznie zorientowanych zgromadzeń zakonnych, zastąpienie trynitarnej formuły przez coś w rodzaju: „w imię Tej, która jest przed wszystkim; Tego, który od Niej pochodzi i Tej, która wszystko przenika”. Można by długo kontynuować spis liturgicznych

herezji dokonanych w imię bezkrytycznej i naiwnej otwartości na kulturę.

Zamieszanie w dziedzinie tożsamości seksualnej. Pamiętam, jak moi nieco starsi współpracownicy z klasztoru w Waszyngtonie wspominali, że wykładowcy i studenci z jednego z lokalnych seminariów duchownych spotkali się wieczorami w lokalnych barach gejowskich, gdzie – zgodnie z zasadą, że najpierw trzeba być człowiekiem, a później chrześcijaninem i kapłanem – zamierzali odkrywać swoją seksualność. W końcu, w latach 70-tych i 80-tych ubiegłego wieku uważano, że nie ma istotnej różnicy między orientacją homoseksualną a heteroseksualną, jeśli chodzi o kandydatów do kapłaństwa, a nierzadko klerycy w seminarium musieli podpisywać deklarację o tym, że nie są „homo-fobami”, co w praktyce oznaczało, że zgadzają się na to, żeby obok nich w seminarium mieszkali osoby otwarcie przyznające się do tego, że są gejami.

Oczywiście, można twierdzić, że te wszystkie nonsensy, o których mowa jest powyżej, niesłusznie przypisywane są ostatniemu Soborowi. To prawda. Równocześnie jednak, należy zauważyć, że propagatorzy i ideolodzy tej pseudo-reformy w różnych sferach życia Kościoła nieustannie odwoływali się do reformatorskiego „ducha Soboru”, który – jak to zauważa Benedykt XVI – przeciwstawiany był literze dokumentów soborowych. W imię „ducha Soboru” można było być zwolennikiem najbardziej absurdalnych i heretyckich poglądów, bo jesteśmy już po Soborze. Odtąd nic nie miało być takie jak dotąd.

o. Jarosław Kupczak OP
Za: www.dominikanie.pl

Wiadomości zagraniczne

Bonifratrzy wybrali nowego przełożonego generalnego

Kapituła generalna bonifratrów dokonała 1 listopada w Uroczystość Wszystkich Świętych, najważniejszego swego aktu wybierając jako nowego przełożonego generalnego Brata Jesusa Etayo. Brat Jesús Etayo Arrondo jest kapłanem pochodzącym z Hiszpanii. Dotychczas w Zakonie pełnił funkcję II Radnego Generalnego i był odpowiedzialny m.in. za formację.

Do elekcji generała delegaci przygotowali się przez modlitwę wspólnotową i indywidualną. Wybory kanoniczne poprzedziły głosowania konsultacyjne oraz Msza

św., której przewodniczył o. Alberto Brito, prowincjał portugalskiej Prowincji jezuitów.

W ten sposób rozpoczął się następny rozdział najnowszej historii Zakonu Szpitalnego, jaki będzie pisany życiem i misją braci oraz współpracowników przez najbliższe sześć lat.

Nowo wybranemu przełożonemu generalnemu składamy serdeczne gratulacje i życzenia, otaczając go braterskim szacunkiem i modlitwą.

Miłym akcentem wieńczącym ten ważny dzień było wspólne spotkanie na wieczery na zaproszenie Prowincji Portugalskiej.

Więcej (zdjęcia) na: www.oh-fbf.it

Spotkanie europejskich klaretynów

W dniach od 29 października do 3 listopada 2012 r. w Fatimie w Portugalii odbyło się już kolejne zebranie Zarządu Generalnego Misjonarzy Klaretynów oraz Wyższych Przełożonych klaretynskich Prowincji i Delegatur Europejskich. W zebraniu uczestniczyło 25 klaretynów, którzy po dokonaniu szerokiej analizy sytuacji społeczno-eklezyjnej oraz klaretynskiej w Europie, określili główne kierunki klaretynskiego apostołatu na przyszłość; wstępne modele restrukturyzacji klaretynskiej w Europie, które staną się podstawą dla dalszych prac w rozpoczętym procesie.

Za: www.klaretyni.pl

Zakonnicy z Kuby proszą o pomoc dla wyspy

Krajowa Konferencja Zakonników Kuby (CONCUR) skierowała list do Przełożonych Wyższych zgromadzeń zakonnych znajdujących się na Kubańskiej Wyspie, informując ich o bardzo trudnej sytuacji, w jakiej znalazły się wschodnie prowincje po przejściu huraganu "Sandy".

Głównym celem tego listu jest prośba o wsparcie duchowe i materialne na rzecz wspólnot, które ucierpiały, a także licznych rodzin, które zostały pozbawione domów, oraz apel o podjęcie akcji, która zapobiegłaby niebezpieczeństwu epidemii. „Najtrudniejsza sytuacja panuje w Santiago de Cuba, gdzie jest problem z wodą, a sieć elektryczna i telefoniczna została prawie że kompletnie zniszczona” – czytamy w liście.

Salezjanie z Hawany pospieszyli z pierwszą pomocą, dostarczając żywność, wodę, świece, baterie i mały agregat, zaspakajając w ten sposób najbardziej konieczne potrzeby. W poniedziałek jest przewidziana druga tura pomocy.

W tym liście CONCUR apeluje do "wszystkich przełożonych wyższych i liderów wspólnot religijnych dotkniętych diecezji, aby starali się pozostawać w kontakcie ze swoimi współbraćmi i współsiostrami, podtrzymując ich w wierze i nadziei w tej trudnej sytuacji. Za: www.infoans.org

Nowy szef konferencji zakonników w Indiach

Nowym Przewodniczącym Konferencji Zakonników Indii (CRI) został salezjanin,

ks. Thomas Vattathara, inspektor Guwahati. Wybrało go około 550 przełożonych wyższych i prowincjałów z różnych zgromadzeń i zakonów, męskich i żeńskich, z terenu Indii.

W programie obrad zgromadzenia CRI, odbywającego się co trzy lata, które miały miejsce w Hyderabad od 28 października do dnia dzisiejszego, znalazły się tematy, które miały dostarczyć większego bodźca i wpłynąć na odnowę życia konsekrowanego w Indiach, oraz wybory nowego Przewodniczącego, które odbyły się wczoraj, 30 października.

"Nie liczyłem na tę nominację, ponieważ uczestniczyłem po raz pierwszy w Konferencji Zakonników na poziomie krajowym... Z jednej strony jest to zaszczyt, a z drugiej odpowiedzialność, która jednak daje mi możliwość pełnienia służby w sposób bardziej znaczący" – powiedział ks. Vattathara po wyborze.

Salezjanin, mianowany Przełożonym Inspektorii Guwahati w kwietniu, dał się wcześniej poznać, koordynując i prowadząc bezpośrednio działania mediacyjne na obszarze Kokrajhar, w północno-wschodnich Indiach, będącym sceną zaciekłych starć pomiędzy tubylcami Bodo i właścicielami ziemskimi, imigrantami, wyznania islamskiego.

Obecnie CRI zrzesza 334 zagromadzeń i 822 przełożonych wyższych i prowincjalnych, którzy reprezentują przeszło 125 000 zakonników katolickich, księży i sióstr z Indii. Większa część szkół, szpitali, ośrodków służby społecznej i innych instytucji Kościoła katolickiego w kraju jest prowadzonych przez CRI.

Prawie 30 lat temu, inny salezjański Inspektor z Guwahati został wybrany na Krajowego Przewodniczącego CRI: mowa tu o ks. Mathai Kochuparampil, który był także biskupem Diphu.

Za: www.infoans.org

Europejskie seminarium historii Dzieła Salezjańskiego - przesłanie generała

Znaczenie Europejskiego Seminarium Historii Dzieła Salezjańskiego, odbywającego się w tych dniach w Benediktbeuern, jest zauważalne już od pierwszych chwil jego trwania. Przełożony Generalny w przesłaniu, jakie skierował do około 60 uczestników, wskazał na niektóre elementy, które zachęcają do większej twórczości i wzmocnienia salezjańskiego zaangażowania historyczno-naukowego na odpowiednim poziomie.

"Jestem przekonany, że prawdziwe poznanie naszej historii, podczas gdy z jednej strony służy pogłębionemu poznaniu naszego charyzmatu i naszego posłannictwa, to z drugiej – stanowi pewne źródło dla autentycznej i odpowiedzialnej kreatywności na poziomie ochrony i zachowa-

nia istoty tożsamości salezjańskiej, sprzyjając jego rozpowszechnieniu na drodze kontynuacji" – napisał ks. Chávez. "Stanowi ono podstawę dla naszego rozpoznania się w pluralistycznej i krańcowo fragmentarycznej kulturze. Myślę, że poprawna interpretacja wydarzeń historycznych może posłużyć modyfikacji kluczy lektury i zrozumienia obecnych czasów".

Podwójna korzyść wynika z poprawnego rozpoznania historycznego Zgromadzenia: zrozumienie swojej tożsamości w Kościele i Społeczeństwie oraz umiejętność odpowiedzi na ich potrzeby: "poprawna interpretacja historii może przyczynić się do podniesienia jakości życia zakonnego Zgromadzenia, ponieważ podejście historyczne może zrodzić także innowację, otwierając dla niej nowe przestrzenie w tonie Kościoła i Społeczeństwa".

Jakkolwiek salezjański wkład historyczny nie jest wystarczająco dostrzegalny w środowiskach uniwersyteckich i europejskich ośrodkach kultury; jest to wkład, który obecnie musi skupić się nie tyle na osobie Księdza Bosko – już znanej – ile na tym, "co odnosi się do rzeczywistości, które zrodziły się z jego głębokiego powołania zakonnego, które doprowadziło go do działania na rzecz zbawienia wiecznego świata młodzieży, ale także – na rzecz jej dobra ziemskiego". Rzeczą konieczną jest ocenienie jakości salezjańskiego badania historiograficznego, dotyczącego wielkiej i rozbudowanej Rodziny Salezjańskiej Europy: „Jeśli postrzeganie wkładu osoby Ks. Boso, jaki wywarł na polepszenie warunków życia młodzieży, nie budzi wątpliwości i jest zadawalające, tego samego nie można powiedzieć o wkładzie SDB, CMW, Salezjanów Współpracowników i innych grup, które zrodziły się z charyzmatu salezjańskiego".

Przełożony Generalny każe zauważyć, że "badania historyczne, prowadzone w Europie, są, w porównaniu z innymi kontynentami, najliczniejsze, najbardziej natężone i najbogatsze z naukowego punktu widzenia, jakkolwiek ich rozpowszechnienie, konsekwencje, oddziaływanie na kształtowanie się współczesnych wzorców kulturowych, proponowanych światu młodzieży, pozostają nadal ograniczone".

W odniesieniu do drugiego celu seminarium – zachowanie i ocena salezjańskiego dziedzictwa kulturowego – ks. Chávez przypomniał o tym, jak bardzo droga Księdzu Bosko była troska o zachowanie pa-

mięci: "Musimy wzmocnić – na wszystkich poziomach – przekonanie o tym, że zainwestowanie w ten sektor naszej polityki kulturowej jest nieodzownym warunkiem dobrej i znaczącej naukowej twórczości historycznej, która zapewni nam prawo do uczestnictwa w debacie intelektualnej na temat przyszłości świata młodzieży. Jest to pole, które, gwałtowny postęp technologiczny na płaszczyźnie komunikacji ludzkiej, ostatnio znacznie skomplikował. To każe nam na nowo dogłębnie przemyśleć nasze podejście metodologiczne i strategiczne w związku z naszym zadaniem troski i przekazu naszego dziedzictwa".

Za: www.infoans.org

Nowy klasztor karmelitów bosych z Krakowa w Niemczech

Karmelici boski z Prowincji Krakowskiej, pracujący od 15 lat w parafii pw. św. Maximiliana Kolbe w Monachium, 1 września 2012 r. przenieśli się do XVIII wiecznego klasztoru karmelitańskiego w Reisach. Trzej polscy zakonnicy, ojcowie: Sławomir Chudzik (przełożony wspólnoty), Ryszard Basta i Mateusz Bocheński zamieszkali z tymczasowo pozostającymi w klasztorze dwoma zakonnikami Prowincji Niemieckiej. Zakonnicy z Polski są wprowadzani w nowe, liczne obowiązki duszpasterskie polegające m. in. na obsłudze czterech kościołów (Oberaudorf, Kiefersfelden, Reisach i Niederaudorf) i kapelanii w szpitalu w Bad Trißl. Religijna charakterystyka ludności na tym terenie cechuje się silnym przywiązaniem do tradycji i maryjności (prawie przed każdą Mszą św. w dni powszednie odmawiany jest różaniec).

Karmelici boski przybyli do Reisach w październiku 1731 r. Zanim został wybudowany klasztor, wprowadzili się do zamku należącego do fundatora klasztoru Johana Georg von Messerera. Według pierwotnej koncepcji miał to być erem, wzorowany na eremach kartuzjańskich. Pomysł ten został jednak zarzucony przez fundatora, gdy karmelici boski okazali się dobrymi duszpasterzami. Kościół dedykowany św. Teresie od Jezusa i św. Janowi od Krzyża został poświęcony 15 października 1747 r. Historia kościoła i klasztoru w Reisach była burzliwa i mocno zakorzeniona w historii i codzienności okolicznej ludności. Karmelici boski chronili miejscową ludność w czasach wojen. Mieszkańcy odpłacali się za to karmelitom w dwójnasób, walcząc np. o to, aby klasztor po kasacji w czasach sekularyzacji (1802 r.) był ponownie zamieszkały

przez zakonników. Życzliwość ludzi i ich radość z przybycia odczuli także obecnie polscy karmelici boski. Skutki wspomnianej sekularyzacji spowodowały, że klasztor i kościół do dnia dzisiejszego jest własnością Państwa Bawarskiego.

Klasztor w Reisach znajduje się na granicy niemiecko-austriackiej, ok. 85 km. od Monachium. Położenie klasztoru jest niezwykle urokliwe. Wznosi się on w dolinie otoczonej górami rzeki Inn. Od strony południowej zamyka ją potężny masyw Alp. Pięknymi widokami można rozkoszować się tu każdego dnia. Stan budowlany klasztoru jako całości wymaga jeszcze niemałego nakładu pracy. Skrzydło, w którym mieszkają zakonnicy, jest odrestaurowane, prowadzone są także prace remontowe w części klasztoru, gdzie mają być przygotowane pokoje dla gości, głównie rekolektantów. Red.

Spotkanie zarządu franciszkanów świeckich

W dniach 20-27 października 2012 r. odbyło się drugie w tym roku zebranie Zarządu Międzynarodowej Rady Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (MRFZŚ). Obradom przewodniczyła Minister generalna FZŚ Encarnación del Pozo. Odbyło się ono w Międzynarodowym Kolegium Seraphicum w Rzymie.

Podczas spotkania dokonano oceny prac wykonanych w okresie od kwietnia do października 2012 r. oraz zaplanowano zadania na przyszłość, szczególnie na nadchodzący 2013 r.

Zgromadzenie odbywało się pod znakiem wizytacji kanonicznej („pastoralnej”) Zarządu MRFZŚ, którą fra Michael Higgins TOR przeprowadził w imieniu Konferencji Ministrów Generalnych I Zakonu (OFM-Conv, OFM-Cap, OFM), TOR oraz Kościoła.

Omówiono następujące zagadnienia: formacja, komunikacja, MF, ŚDM 2013, obecność w świecie oraz nowo powstające narodowe wspólnoty braterskie. Wyслуchano też dwóch wykładów z zakresu formacji: „Kompleksowe zarządzanie FZŚ” oraz „Modlitwa liturgiczna w FZŚ”.

Gościnność Seraphicum była wspaniałą. Jednocześnie sama obecność franciszkanów świeckich podczas obrad w auli oraz wspólne posiłki z braćmi-studentami i wykładowcami okazały się bardzo dobrym elementem formacyjnym dla wszystkich...

Za: www.francescani.net

Niezwykła wizyta – Jan Paweł II znów u michaliców w Rzymie

24 października 1993 do parafii św. Otawiusza i Towarzyszy Męczenników w Rzymie zawitał niezwykle gość. Był nim Ojciec Święty Jan Paweł II, który jako Biskup Rzymu odwiedził parafie Wiecznego Miasta. Świadkowie tego wydarzenia do

dziś opowiadają o tej wizycie, jako o niezwykłym wydarzeniu. Pozostała po nim niezwykle pamiątka, która po beatyfikacji polskiego papieża stała się relikwią, ornat, w którym błogosławiony odprawił w naszej parafii Mszę św.

Po 19 latach Bł. Jan Paweł II odwiedził nas ponownie. Tym razem duchowo, w relikwii swojej krwi. Ampułka z nią jest umieszczona w posrebrzonym relikwiarzu w formie otwartej księgi, na której wygrawerowany jest papieski herb, krzyż od którego rozchodzi się promienie w stronę relikwii i łaciński napis „Nie lękajcie się”.

Ważący ponad 40 kg relikwiarz został przywieziony w godzinach popołudniowych, w sobotę 27 października, z kościoła rektoralnego Matki Bożej Niepokalanie Poczętej w Rzymie. Nie było to sprawą łatwą, gdyż kalendarz peregrynacji relikwii po różnych zakątkach świata, jest już od dawna ściśle zaplanowany i to z kilkunastomiesięcznym wyprzedzeniem. Tym bardziej jesteśmy szczęśliwi, że relikwie, które odwiedziły do tej pory między innymi Meksyk, Wenezuela, Madryt, w czasie tegorocznych Świątowych Dni Młodzieży, przez kilka dni, dzięki życzliwości Postulatora procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II ks. Sławomira Odera, były obecne także w naszej parafii.

Niezwykła wizyta zgromadziła na modlitwie liczne grono parafian. W czasie niedzielnych Mszy św. oddawali oni cześć relikwii, a także przybyli na modlitewne czuwaniu o godz. 17.00. Szczególnie licznie zgromadziły się dzieci, uczęszczające na parafialną katechizację.

W kolejnych dniach aż do środy 31 października, relikwiarz peregrynował do miejsc na terenie parafii, związanych z postugą naszych księży: kliniki „Salus” – filii szpitala Św. Filipa Nereusza, domu pomocy społecznej „Villa Primavera” i domu generalnego zgromadzenia sióstr Maestre Pie Filippini.

Było to wspaniałe przygotowanie do przeżywania Uroczystości Wszystkich Świętych i niezwykle zaproszenie do świętości, której widocznym znakiem pośród nas, były relikwie błogosławionego, którego życia byliśmy świadkami. Ks. Rafał Kamiński CSMA Za: www.michalici.pl

Pijarzy na Białorusi zorganizowali różaniec przez skype

31 października br., w diecezji grodzieńskiej na Białorusi odbyła się wspólna modlitwa różańcowa, która dzięki nowoczesnym technologiom – takim jak Skype, zjednoczyła młodzież z czterech parafii: z Grodna, Lidy, Oszmian i ze Szczuczyna.

Jest to już druga modlitwa różańcowa, która przebiegała w ten sposób – przez Skype – dając możliwość przygotowania i podzielenia się rozważaniami z rówieśnikami z innych parafii.

Inicjatorem takiego stylu spotkań stał się ks. Antoni Gremza – diecezjalny duszpasterz młodzieży, który uważa, że dziś Internet może i powinien służyć zjednoczeniu wszystkich chrześcijan, na przykład

właśnie poprzez wspólnie odmawiany różaniec.

Modlitwemu spotkaniu towarzyszyły słowa bł. Jana Pawła II: Musicie od siebie wymagać, choćby inni od was nie wymagali. Rozważaniom towarzyszyły chwile ciszy i wspólnie śpiewane pieśni.

Młodzi przedstawiciele naszej parafii rozważali w tym roku czwartą tajemnicą chwalebna „Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny”. W taki sposób nasza diecezja uroczystie zakończyła tegoroczne nabożeństwa październikowe.

Za: www.pijarzy.pl

Zaproszenie

ZAPROSZENIE DLA OSÓB KONSEKROWANYCH W RZYMIE

Pielgrzymka Rodziny Radia Maryja

Ks. Kardynał Tarcisio Bertone, Sekretarz Stanu, będzie przewodniczył Mszy św. z udziałem polskich pielgrzymów przybyłych do Rzymu w pielgrzymce zorganizowanej przez Rodzinę Radia Maryja z okazji rozpoczętego Roku Wiary. Msza św. odbędzie się w Bazylice św. Piotra w najbliższą środę, 7 listopada br., o godz. 8:00 rano. Homilię wygłosi Ks. Arcybiskup Wacław Depo, Przewodniczący Rady Konferencji Episkopatu Polski ds. Środków Społecznego Przekazu. Pielgrzymi wezmą również udział w Audyencji Generalnej.

Pielgrzymi przybędą, aby modlić się przy grobach Apostołów i bł. Jana Pawła II

oraz aby okazać solidarną więź z Ojcem Świętym i całym Kościołem Powszechnym, który podejmuje wyzwanie nowej ewangelizacji. Pielgrzymi w liczbie ok. 5000 przybędą z Polski pod przewodnictwem 14 biskupów.

„Zawieziemy Ojcu Świętemu nasze postanowienia i obietnice modlitwy. Chcemy wesprzeć Piotra Naszych Czasów naszą modlitwą. Są przygotowane cztery wielkie tomy w białej, pięknej oprawie z nazwiskami tych, którzy do nas napisali, że modlą się za Ojca Świętego, ofiarują swoje cierpienia i swoje dobre uczynki” – tak o celu pielgrzymki mówi o. Tadeusz Rydyk, dyrektor Ra-

dia Maryja. Ważnymi intencjami pielgrzymki jest również modlitwa za Radio Maryja i TV Trwam o otrzymanie miejsc na multipleksie i o zaprzestanie dyskryminacji mediów katolickich, polskich i niezależnych.

Organizatorzy zapraszają wszystkich kapłanów pracujących w Rzymie do włączenia się w koncelebrę Eucharystii w Bazylice św. Piotra. Koncelebransi proszeni są o zabranie własnej alby i stuły w kolorze białym. Do wspólnej modlitwy z pielgrzymi zapraszają także osoby zakonne z Wiecznego Miasta.

O. *Zdzisław Klafka CSsR*

Zapowiedzi wydarzeń

Czuwanie modlitwne podczas Symposium IV Konferencji życia konsekrowanego

15 listopada w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach spotkają się zakonnice i zakonnicy na modlitwonym czuwaniu.

„Będziemy modlić się o moc Ducha Świętego oraz zapał do podjęcia dzieła nowej ewangelizacji przez wspólnoty życia konsekrowanego oraz powierzać Bogu sprawy Kościoła w Roku Wiary” – zapowiadają organizatorzy (Konferencje wyższych przełożonych życia konsekrowanego w Polsce).

Czuwanie rozpocznie się o godz. 15.00 koronką do Bożego Miłosierdzia i mszą św. pod przewodnictwem bpa Kazimierza Gurdy, przewodniczącego Komisji ds.

Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.

Po mszy św. rzeczniczka Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia s. Elżbieta Siepak wygłosi konferencję zatytułowaną: „Mistrzem moim jest Pan – świadectwo życia konsekrowanego św. Siostry Faustyny”.

O godz. 19.00 jezuita o. Remigiusz Reclaw i zespół „Mocni w Duchu” poprowadzą wspólną adorację. Czuwanie zakończy się o godz. 21.00 Apelem Jasnogórskim. Jms

Praktyczna szkoła franciszkanizmu

Instytut Studiów Franciszkańskich wyszedł z nową ofertą edukacyjną – Praktyczną Szkołą Franciszkanizmu. Jest to roczny cykl wykładów-konferencji, adresowanych głównie do członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. 13 października 2012 roku odbyło się spotkanie inauguracyjne.

Zajęcia Praktycznej Szkoły Franciszkanizmu odbywają się raz w miesiącu, w godzinach od 10.00 do 14.25. O godzinie 9.00 w intencji uczestników PSF sprawowana jest Eucharystia w Kaplicy Matki Bożej Bolesnej u franciszkanów. Cały cykl spotkań obejmuje osiem bloków tematycznych: źródła, człowiek, wiara, kościół, modlitwa, praca, pokuta i formacja.

W tym roku na zajęcia zapisało się 40 osób. Słuchacze rozpoczęli pierwszy semestr od Mszy Świętej o godzinie 9.00. Następnie udali się na zajęcia, które prowadzili dwaj specjaliści z zakresu franciszkanizmu: o. mgr lic. Piotr Bielenin OFMConv, wikariusz klasztoru św. Franciszka w Krakowie, oraz o. dr Andrzej Zajac OFMConv, dyrektor Instytutu Studiów Franciszkańskich.

Kolejne zajęcia Praktycznej Szkoły Franciszkanizmu odbędą się 17 listopada 2012

roku. Harmonogram spotkań dostępny na stronie www.isf.edu.pl/szkola.

Werbiszczy na Sympozjum misjologiczne na UKSW

8 listopada na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbędzie się sympozjum misjologiczne poświęcone wizycie Jana Pawła II w Puebla w 1979 roku i dokumentowi końcowemu konferencji CELAM.

W gronie zaproszonych gości znaleźli się również werbiszczy z Michałowic koło Warszawy i Pieniężna.

Sympozjum rozpocznie się o godz. 15 referatem prof. dr. hab. Magdaleny Śniadeckiej-Kotarskiej zatytułowanym „Ameryka Łacińska w dobie przemian w latach 70. i 80. XX wieku.”

Prelegenci podejmą również tematy związane z kontrowersjami wokół teologii wyzwolenia, po czym zajmą się bliższą konferencji CELAM w Puebla i analizą jej dokumentu końcowego zatytułowanego „Ewangelizacja w teraźniejszości i przyszłości Ameryki Łacińskiej”.

W tej części o. dr Tomasz Szyszka SVD przedstawi genezę i przebieg konferencji CELAM w Puebla, o. dr Piotr Artur Sokółowski SVD scharakteryzuje główne myśli teologiczne dokumentu, zaś o. mgr. lic. Jan Jacek Stefanów SVD nakreśli propo-

nowany model Kościoła – tzw. Eklezjalne Wspólnoty Podstawowe.

Sympozjum zorganizowane zostało przez Sekcję Misjologii Wydziału Teologicznego UKSW. Papież Jan Paweł II odwiedził Puebla w styczniu 1979 roku w ramach swej pierwszej wizyty apostolskiej do Meksyku, gdzie wziął udział w zebraniu plenarnym III Konferencji Ogólnej Biskupów Ameryki Łacińskiej (CELAM).

Za: www.werbiszczy.pl

Franciszkanie zapraszają na koncerty do Kobylina

Muzyka historią pisana – dzieła dawnych mistrzów w zabytkowych klasztorach Wielkopolski to autorski cykl koncertów znakomitego zespołu wokalnego założonego i prowadzonego przez Bartosza Michałowskiego. Poznański Chór Kameralny, przy wsparciu Stowarzyszenia Miłośników Sztuki *Vis Artis* postanowił zaprezentować słuchaczom z różnych stron Wielkopolski utwory najbardziej znanych kompozytorów doby renesansu i baroku. Ważnym elementem projektu jest wybór miejsc – zabytków, których akustyka oraz walory wizualne sprzyjają odbiorowi tego typu muzyki.

W programie koncertu znajdzie się m.in. najstarsze zachowane *Requiem* – dzieło jednego z najwybitniejszych kompozytorów flamandzkich – Johanna Ockeghema

(1410-1497), słynne *Miserere mei, Deus* Gregorio Allegriego (1582-1652), skomponowane do wykonywania wyłącznie w Kaplicy Sykstyńskiej w Wielki Czwartek lub Wielki Piątek. Za jego rozpowszechnienie groziła kara ekskomuniki! Legenda głosi, że podczas wizyty w Rzymie tego czynu dokonał sam Wolfgang Amadeusz Mozart – usłyszawszy *Miserere mei* podczas nabożeństwa, po wyjściu z kaplicy, zapisał cały utwór z pamięci...

Słuchacze koncertów w Kobylinie i na Świętej Górze usłyszą również najstarszą zapisaną polską pieśń religijną – *Bogurodzicę* oraz utwory inspirowane zabytkami muzycznymi: *Maria Matrem Virginem*, opartą na XIV-wiecznej hiszpańskiej kolędzie i *Zdrowaś Królowo Wyborna*, której pierwowzór pochodzi z XV wieku, z zaginionego rękopisu tzw. *Pieśni tysogórskich*. Program uzupełnią utwory współczesne, takie jak 9-głosowe *Benedictus* na chór żeński Krzysztofa Pendereckiego (z okazji 79 urodzin mistrza ogłoszono właśnie w Polsce Rok Krzysztofa Pendereckiego), *Totus tuus* innego wybitnego polskiego kompozytora – Henryka Mikołaja Góreckiego – skomponowane do słów bł. Jana Pawła II oraz psalm *Domine, quis habitabit* młodego twórcy, Macieja Zielińskiego.

Zapraszamy do Kobylina, kościół Franciszkanów, 10 listopada 2012, godz. 19.00

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

Odeszli do Pana

ŚP. BR. JERZY PISKOREK (1963-2012) SJ

31 października 2012 roku zmarł **Br. Jerzy Piskorek SJ**. Jego pogrzeb odbył się w poniedziałek 5 listopada w Krakowie.

Br. Jerzy Piskorek SJ urodził się 7 sierpnia 1963 roku w Bytomiu. Po ukończeniu szkoły zawodowej i zdobyciu zawodu cieśli budowlanego przez kilka lat pracował, a następnie odbył służbę wojskową. Do nowicjatu Towarzystwa Jezusowego wstąpił w Starej Wsi 18 sierpnia 1986 roku. Śluby zakonne złożył 21 sierpnia 1988 roku i następnie został skierowany do domu na Przegorzałach w Krakowie, gdzie pracował jako pomocnik przy małej poligrafii. W 1991 roku został przeniesiony do wspólnoty Wydawnictwa WAM, gdzie pracował do roku 1998.

W tym czasie, w drugiej połowie 1994 roku został wysłany do Jastrzębiej Góry, gdzie odbył trzecią probację. Ostatnie śluby złożył w rodzinnym Bytomiu 25 maja 1997 roku. W latach 1998-2008 pracował w Ośrodku Polonijnym w Chicago (USA), skąd wrócił do Bytomia, gdzie był zakrytym bratem domowym. Jednak już po roku, w 2009 roku, został przeniesiony do Kolegium krakowskiego, gdzie w bazylice Serca Pana Jezusa przez trzy następne lata sprawował obowiązki zakrytym. W sierpniu 2012 roku przeniósł się do domu św. Barbary przy Małym Rynku w Krakowie, gdzie przejął opiekę nad zakrytym. W połowie października stwierdzono u niego tętniaka mózgu. Operacja i leczenie nie przyniosły spodziewanych efektów. Zmarł w przeddzień Uroczystości Wszystkich Świętych.

Za: www.jezuici.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce

przyjmijcie MOC DUCHA ŚWIĘTEGO

**Czuwanie modlitewne
w Sanktuarium
Miłosierdzia Bożego
dla osób konsekrowanych**

Kraków, Łagiewniki 15 listopada 2012

**Przełożone i przełożeni wyżsi zebrani na sympozjum
w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego serdecznie zapraszają
wszystkie osoby konsekrowane na wspólne czuwanie modlitewne**

**Będziemy modlić się o moc Ducha Świętego oraz zapał do podjęcia dzieła
nowej ewangelizacji przez wspólnoty życia konsekrowanego
oraz powierzać Bogu sprawy Kościoła w Roku Wiary**

PLAN CZUWANIA

- 15.00** Koronka do Miłosierdzia Bożego
Msza święta pod przewodnictwem bpa Kazimierza Gurdy
- 16.45** Konferencja: „Mistrzem moim jest Pan – świadectwo życia konsekrowanego św. Siostry Faustyny“,
s. Elżbieta Siepak ZMBM
- 18.00** Ciepły positek dla wszystkich osób konsekrowanych (bezpłatny)
- 19.00** Czuwanie modlitewne prowadzone przez o. Remigiusza Reclawa SJ i zespół Mocni w Duchu
- 21.00** Apel Jasnogórski i zakończenie

patronat: Konferencje Wyższych Przełożonych Życia Konsekrowanego w Polsce

